

החל מדחלת על כל העולם

הלביאה והשילוח

זוג מפורסם, מוכר וחביב בבוהמה, שמתוכנן, חי אוכל וגושם ביחד כבר חמש שנים רצופות, קם ושם קץ לרומן הארוך והיציב הזה בצורה יפה, ממש. תוך שמירה על יחסים טובים וכבוד הדדי, בלי רעש והאשמות הדדיות וכל הסיפורים הנדושים. והם עשו את זה כל-כך בשקט, שאני בטוחה שאפילו החברים הכי קרובים של סוכנת-השקנים הידועה לביאה הון ושל שחקן-הקולנוע הפופולארי יוסי שילוח, אינם יודעים שהרומן ביניהם הסתיים, כי כמו שאמרתי לכם מדובר פה באנשים מבוגרים שאכלו את השטיות של הסיומים הסנסציוניים עוד ב'48'.

שילוח ולביאה היו לאחרונה מעמדיות-התווך של המסיבות החברתיות בעיר, ודאגו שיהיה תמיד שמח ובסטייל ובכלל. הם השלימו זה את זה גם בשטח הרומנטי, וגם בשטח המיקצועי. זה התחיל בהרמוניה מיקצועית ואישית לוחצת, מה עוד שיוסי רכש בית ערבי משגע ביפו העתיקה, ריהט אותו בסיגנון מזרחי והפכו מרכז הארועים החברתיים הכי הכי בשנה האחרונה, וכל תלביבי הגון יכול להעיד על זה, כי לא היתה בעייה להכניס לבית הענק הזה את חצי תלביבי.

יוסי, כרגיל, לא חדל להיות מוצף הצעות-עבודה, וסרט ישראלי בלי שילוח באמצע או בהתחלה או בסוף פשוט לא הולך. בקיצור, מרוב הצעות ירד שילוח לאילת, להסרטה המערבון ניקמת דם, ושם הגיע העניין להתחלת סופו.

רחוק מהעין, רחוק מהלב? אני באמת לא יודעת אם המישפט הזה תפס כאן, אבל לפחות בטיימנג זה יצא, ובימים אלה ממש הגיעה חגיגת חצי-העשור של הזוג ההרמוני לסיימה, כשיוסי שרוי בעיצומם של שיפוצים בביתו החדש שיפו והוא עומד להתגורר בו בגפו — בשלב זה, כמובן.

לביאה הון ויוסי שילוח
סיום עם אופציה

עם כל הצרות, והפרוטקשן והמיסים והייחודיים, יש בעולמנו גם כמה אנשים שיש להם צרות טובות, כמו, למשל, לאיינא ריבניא. הזמרת-שחקנית-דוגמנית, גית, המשתמרת בחומרים טבעיים. לבעייה שלה היום אני קוראת צרה טובה.

הבחורה האלגנטית הזאת פשוט לא מצי-ליחה להחליט ולארגן לה סדר-עדיפויות ועד היום היא מתלבטת בבעייה הניצחית: איש-בוהמה או איש-עסקים?

אילנה פוסחת על שתי הסעיפים כבר זמן רב. כבר בגיל צעיר מאד היא הספיקה להתחתן, באיטליה, עם בחור אמריקאי שלמד יחד איתה זימרה ואופראית. כשר התגרשה ממנו, חזרה ארצה והכירה את אורי זוהר, הילד הרע של הבוהמה דאז וברוך השם גם היום. נישואין אלה הגיעו אל קיצם כעבור שנתיים, ואז בא תורו של איש-העסקים. אילנה ויתרה על האדיאלים ועל החיים הפרועים של התי-ארון, ובעלה השלישי, ג'ורג' וייסמן המנחה, היה איש-עסקים ישראלי, אהון הכירה בצרפת. היא נישאה לו ואף ילדה לו את בתם בלאיה, שהיא כיום בת שש וממשיכה לשאת בגאוונה את לפיד היופי המישפחתי המפורסם.

סופם של נישואין אלה היה טראגי. ג'ורג' נפטר ממחלה ממארת. אבל אילנה, שהיא אשה חזקה ושאתנית מאד, לא נשברה. כתום ימי האבל חזרה להופעותיה הרגילות, והודיעה לכולם ש-ההצגה הייבת להימשך. כמיטב מסורת הבוהמה, כשנותרה לבדה, שוב צצה הבעייה הר-ניצחית. מה הפעם — איש-עסקים או איש-בוהמה? והפעם, זה היה לאיזה-הולא-זה, אלא איש צבא-הקבע בחיל-הים, גבר יפה-תואר וחתיך מבוקש, שאחרי השפתח רומן חדש עם איש-העסקים אוברי קפון, מתוך מדרום-אפריקה.

אבל שלא תחשבו שהיא הגיעה אל הי-מנוחה והתחלה.

כעבור זמן קצר התבררתי שאילנה נראית טוב בחברתו של בוהמין בה-אי-הידועה, הרקדן חיליק דור. אחרי שהם הפגינו ברבים את אהבתם החדשה, למדתי לדעת, השבוע, שגם הרומן הזה לא החזיק זמן רב ואילנה עזבה את חיליק לטובת אהבתה הקודמת — איש-העסקים אוברי. בנייתם חל שינוי נוסף בחייה. אילנה החליטה לעקור מדרתה שבת-לביבי, והיא עוברת להתגורר בוויולה בפרבר כפרי שמריהו.

ואחרי התשבץ הזה, נסו להחליט בעצ-מכם לאן הנטייה שלה חזקה יותר.

התחלה טובה לעונה

את המערכה כשהוא ארטיטו כבר כובש, ואו הוא אמר לה, בשפה עוד יותר פשוטה, שאם היא לא פותחת לו את הדלת הוא יאלץ לפרוץ אותה בכוח-הזרוע, פשוטו כמשמעו, למרות שהם מתאכנסים במלון מכוווד כמו לרוט.

ולפני שהיא הספיקה להגיד חולילו לומברטה, היא מצאה עצמה מול דלת פרוצה ומול אמיתי שלוב-הזרועות, שאמר לה באדישות מופגנת משהו כמו: "מצידי את יכולה להזמין מיסטרטה".

בהתחלה היא פחדה, נו, טוב, אפשר להבין אותה. אבל אחרי מיסטר דקות

לירות, וברימול מביניהם, שיצליח לצוד את הפרח, יזכה בכסף.

אמיתי הניל הרגיל הכיבושים מהירים אצל בנות המין היפה, גמר בליבו שלא היתה ולא תהיה אחת כונו שהוא לא ישבור את ליבה. השאלה רק, איך ערשים את זה? ותראו איזה רעיון הוא הגה, ישר מהסרטים, שוב, אחרי הכל, אמיתי היה רס"ן בצנחנים והוא מכיר כמה שיטות לכיבוש-יעד. הבחור פשוט חיכה עד שהי-ליידי תיכנס לחדרה בשעת-לילה מאוחרת, ואז, כשהוא היה כבר משוכנע מעבר לכל צל של ספק שהיא במיטתה, עלה אל חדרה ודפק בדלת. אתם ודאי מנחשים שהיא נשברה ופתחה, ובכן, צר לי לאכזב אתכם. היא פשוט אמרה לו, בשפה שאינה משתי-מעט לשתי פנים, שמצידה הוא יכול להתחפף, וכעת אתם ודאי מנחשים שהי-בחור התחפף, שוב, צר לי לאכזב אתכם. הרי אינכם מצפים מרס"ן מיל, שייטש

הנה לכם סיפור אהבה לא-גורמלי שמזכיר לי את הימים הטובים כשגברים ידעו לחזר כמו שצריך, והגבר שעשה זאת הפעם הוא פניו אמיתי, אחת מידיו הימניות של המיסעון רפי שאול, שירד לאילת לעבוד במיסעדה הסניגית שלו, ורם — בין עבודה גסטרונומית לעבודה על חתיכות — נתקל אמיתי באנווה קשה. בחוף של רפי נלטון, הוא המקום שאלינו מגיעות בראשיתו ובסופו של דבר כל החתיכות, נחתה לה פצצה בינלאומית בשם בטי, גרמניה משגעת, מצוידת בבקיני מסעיר שבכוחו לשגע כל דימיון גברי בריא, ובמשך שבוע שלם הטריפה שם את כל הזאבים, שיצאו מכליהם בניסיון לצודה בשיטות קונבנציונליות, אלא שזה פשוט לא הלך, פאקט. הבחורה היתה ארישה וקשוחה לחלוטין, מה שהעלה לכולם עוד יותר את הראש לדם, עד שכל זאבי-החוף החליטו שהם מתערבים על 10 אלפים

פניו אמיתי
חוצפה עד הסוף

נרגעה הנערה, ובמקום להזמין את המיש-טרה היא הזמינה קפה. מאותו לילה ואילך השניים לא נפרדו אפילו לרגע, ויותר מכך: הם נעלמו מהשטח.

כולם היו משוכנעים שאמיתי ברח מ-הארץ עם 20,000 הלירות שהיו ברשותו, שאיתן הסתובב בכיס, וזה בעצם לא היה רחוק מהמציאות. כי כדי לפצות אותה על חוצפתו הצברית, החליט אמיתי שהוא מראה לה את הארץ, אמר, ועשה לה סיור מודרך משארם אי-שייך ועד רמת-הגולן, עד שהיא נאלצה לבסוף לחזור לגרמניה. כעבור שבוע בלבד אמיתי כבר היה אצל, ליומיים בלבד, וחזר ארצה עם האות B גדולה מזהב שקיבל מבטי למזכרת. עמוס חוויות ומבסוט עד הגג הוא חזר אל החברים שלו באילת, וגולל בפניהם כל מה שעבר עליו בשבועיים ה-משגעים עם בטי, ואמר: נו, וכעת תנו לי את 10,000 הלירות שבהן זכיתם."

"נו, באמת", אמר לו אחד החברים, "אל תהיה ילד. אחרי שבועיים כאלה מגיע לך 10,000 לירות? נפלנו על הראש?"

ביגאמיסט להלכה או למעשה

אל הישראלי שהתעשר מעיסקי תאורה ושילוט, ולתפוס אצלו קצת אריסטוקרטיה.

וכך התחלפו אצלו המישמרות בזה אחר זה, עד שאחת הדיילות שנחתה שם, ישראלית העונה לשם עופרה תמיר, החליטה שכל-כך טוב לה שם, עד שהיא מתלבשת על פתחיה חזק חזק, והיא הצליחה אפילו לעשות את הלא-יאומו, להביא את הרווק המבוקש שהיה עד אז נערי-שעשועים פאריאקסלאנט, אל מתחת לחופה.

לקח לפתחה בדיוק חצי-שנה להחליט שעופרה היא אולי בחורה נחמדה אבל בהחלט לא בשבילו, והם נפרדו, אחרי שהיא קיבלה פיצוי הולם כמידת ארציותו של הבעל-לשעבר. השניים התגרשו לפי דת ישראל, אולם בהתאם לחוקי דרום-אפריקה הם חייבים להתגרש גם בגירושין אזרחיים, ואת זה עופרה לא מיהרה ביותר לסדר, לדבריו.

הקיצור, בכל פעם שהוא בא לארץ, הוא יצא עם כל החתיכות שהשתגעו להתארח בסוויטה שלו שבמלון פאל, והיו משוכנעות שהן לוכדות חוקי-סוף את הרווק העשיר ברישתן, מה שהן לא ידעו היה, שפתחיה היה מאוהב כל אותה עת בבחורה מקסימה בשם וונדי, שגם היא לא ענייה, עד שבשבוע שעבר הוא שם לכולם את התפתעה.

היות שעופרה לא רצתה לשחרר אותו בגירושין האזרחיים, הוא נחת פיתהום בארץ עם וונדי שלו, והתחתן איתה בנישואין דתיים כשרים. הרב ישראל לאו ערך לו את הקידושין, והרב המתנדב יאנוש ערך לו במועדו את המסיבה עם כל המי והמה שזכו אי-פעם בטיפולו המסור של פתחיה.

האוקל והוויסקי זרמו כשמפניה, והחתיכות זרמו בקילואים. היו שם מנהלי אל-על, טייסים ודיילות ויפים למהדרין. עכשיו נותרה לפתחיה רק בעייה קטנה אחת. כל מי שמכיר אותו יודע, שהוא בכלל לא היה מתנגד להיות ביגמיסט הלכה-למעשה, אלא הבעייה היא, שבמיקרה זה הוא ביגמיסט-להלכה בעל-כרחו, ואם זה לא מתסכל, אז מה כן?

וונדי ופתחיה צלצנימסקי
גירושין בלי סוף